

IBDIS | We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Argetoianu, Constantin

INSEMNAȚI ZILNICE/ Constantin Argetoianu –

București: Paul Editions, 2024

10 volume

ISBN general: 978-630-6588-30-5

ISBN vol 10: 978-630-6588-44-2

Redactare: *Mihaela Enache*

Corectură: *Georgeta Băluță*

Tehnoredactare: *Paul Editions*

Coperta: *Lucian Enache*

Paul Editions

Șos. Ștefan cel Mare nr. 15, Sector 2, București

www.pauleditions.ro

e-mail: pauleditions@gmail.com, office@pauleditions.ro,

vanzari@pauleditions.ro, nicoleta.petcu@pauleditions.ro,

mihaela.enache@pauleditions.ro

tel: 0730.660.427; 0731.884.583

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMNAȚI ZILNICE

Volumul X PARTEA I

1 ianuarie - 11 iunie, 1942

1942

Joi, 1 ianuarie. Trăim pe muchie de cuțit și ne aflăm pe muchie de an... Ce ne-o mai aduce 1942? Să nu ne aducă mai rău ca 1941, și voi mulțumi lui Dumnezeu!

Schimbarăa unei cifre pe calendar nu înseamnă, în realitate, nimic, în vremurile pe care le trăim, anumite evenimente indică mai sigur începerea unui nou capitol al Istoriei decât trecerea convențională de la un an la altul.

În această ordine de idei, preluarea Comandamentului efectiv al Armatei de către Hitler determină o nouă fază a războiului mai precis decât o dată însoțită de un Te-Deum și de hiretisiri. Și orice s-ar zice, oricare va fi fost motivul care l-a determinat, fie el ceartă și neînțelegeri între generali, fie el neîncredere în conducerea operațiunilor sau zdruncinare a frontului, gestul Führerului a concretizat o situație nouă pe răbojul războiului: Germania a trecut de la ofensivă la defensivă. Anul Nou a început, în realitate, pentru noi acum două săptămâni...

Gestul Führerului a însemnat o mărturisire de slăbiciune, în blocul până aci nezdruncinat al forțelor germane s-a ivit o fisură. Părerea care începuse să-și facă deja drum în anumite cercuri germane, încă de astă-vară (cu toate formidabilele succese de pe frontul rusesc), cum că „Germania nu mai poate câștiga războiul, ci numai să nu-l piardă“, a devenit acum un adevăr evident... O pace de înțelegere, o pace de compromis e tot ce mai pot spera oamenii de la Berlin. Intrarea Japoniei în război, mai ales succesele vor prelungi războiul cu ani de zile, căci niciodată Anglia și America nu-i vor tolera pe japonezi în punctele de comandă ale Pacificului. Prestigiul albilor față de galbeni, dominația Indiilor și ocrotirea comerțului anglo-saxon impun Imperiului Britanic și Statelor Unite fie și un război de zece ani, chiar și mai mult, până la înfrângerea finală a japonezilor. Războiul devine astfel în prima linie un război de răbdare și de nervi; putea-va rezista la o asemenea încercare poporul german, date fiind restricțiile și privațiunile la care e supus? Putea-va rezista întreaga Europă muritoare de foame, fără frământări catastrofale, cu repercuzie directă asupra elementelor de luptă? Probleme grele, ce se impun și Germaniei, și nouă...

Pentru moment, orizontul nostru rămâne mărginit de pericolul sovietic. Rusia a fost înfrântă, desigur, dar nu zdrobită. Dea Dumnezeu să întregistram această zdrobire definitivă în cursul anului 1942. Forța combativă a Armatei germane e încă mare și sarcina de a sfârși cu Rusia Sovietică în campania viitoare nu e mai presus de puterile ei. Să-i punem pe muscali cu botul pe pământ, pe urmă, vom vedea...

Anul 1942 începe printr-o zi înșorită, să zicem că e semn bun. Soarele strălucește pe cer, dar razele lui nu parvin să învingă gerul: azi-dimineață, - 20°! De la Breasta mi se confirmă telefonic un strat de o palmă de zăpadă, pe câmp, zăpadă căzută, înainte să înceapă gerul. Bogdaproste!

Comunicatul german de ieri ne-a anunțat debarcarea unor contingente sovietice la Feodosia și la Kerci, în Crimeea! De câteva zile, comunicatele semnalau scufundări de vase încărcate cu trupe, în Strâmtoarea Kerci; se vede că n-au fost scufundate toate, că unele au putut să se strecoare până la punctele de debarcare...

Această veste mi-a amărât ultima zi a anului încheiat. Din izvor oficial, aflu azi-dimineață amănunte. Trupele rusești debarcate nu sunt numeroase, dar cele germane, de pază, au fost și mai puține, se zice că pe Coasta de la Feodosia, la Kerci, n-ar fi fost decât un regiment... Debarcarea rușilor ar fi având drept scop să descongeseze Sevastopolul printr-o diversiune în spatele lui... Oficialii noștri afirmă că s-au trimis forțe împotriva sovieticilor debarcați, fără a se prelua de la Sevastopol, care trebuie să cadă peste 2-3 zile... Să dea Dumnezeu să fie așa!

Pe sectoarele din Centrul și din Nordul frontului rusesc, situația nemților ar fi bună. Tot informatorul meu oficial (un ministru!) vorbește... încă o dată: să dea Dumnezeu să fie așa.

Am trimis o telegramă Regelui, iar alta, Reginei Elena, cu urările mele. Fiindcă le-am trimis lor, am trimis una și lui [Ion] Antonescu, să mă pun bine cu stăpânirea, să nu mă împuște!

Aflu că deja, cu prilejul afacerii de spionaj englezesc de la „Româno-Americană“ (arestarea lui Grigorescu și consorți) și de la „Unirea“, s-au găsit în Guvern oameni care au cerut urmărirea și arestarea lui [Iuliu] Maniu. Mareșalul Antonescu s-a opus însă. Probabil că va fi lăsat în afară și în afacerea Dobrescu...

A mai fost arestat Zăgănescu de la Târgoviște, amestecat și el în afacerile societăților petrolifere anglo-americane. S-ar fi găsit la dânsul o sumă considerabilă de dolari...

Vineri, 2 ianuarie. Dacă e adevărat că vorba multă e sărăcia

omului, apoi, am dat ieri dovadă că tare suntem săraci, la București, ca și la Berlin.

La București, pe lângă Manifestul și Ordinul de Zi semnate de Mareșalul Antonescu și citite pretutindeni, pe lângă Ordinul de Zi, adresat Armatei de către Rege, am mai avut discursurile de la Palat, unde au grăit, pe rând, Ică Antonescu, Nunțiu Cassulo și de două ori Regele.

La Berlin, am avut un manifest și un ordin de zi, pe Armată, din partea lui Hitler, un manifest și un ordin de zi din partea lui Göring și numai un ordin de zi din partea marelui amiral Raeder.

După un Te-Deum la Patriarhie, la care au asistat Regele, Regina Elisabeta, Mareșalul Antonescu, tot Guvernul și înalții demnitari ai Statului, a avut loc tradiționala recepție la Palat, pentru primirea felicitărilor. În sala cea mare a Palatului, în picioare, pe estrada Tronului, au luat loc Regele și Regina-Mamă, iar în fața Tronului, pe o podișcă specială, Conducătorul Statului... Felicitările Guvernului au fost rostite de dl Ică care iar a dat drumul elocinței sale de viclem. De ce n-o fi vorbind omul ăsta ca toată lumea, deoarece, câteodată, spune și lucruri bune? Dar, așa cum le spune, nu e de ascultat. Auziți: „răsărit de an“, „catapetasma mândriei românești“, „ne-am doinit vaserul durerii și buciuumul noilor bătalii“ și câte altele. E să-i tragi palme!

În numele atrofiatului Corp diplomatic ce ne-a rămas, a vorbit Nunțiu, monseniorul Cassulo. A vorbit bine și frumos, cum știu să vorbească prelații catolici. Și lui Ică, și lui Cassulo le-a răspuns Regele, prin cuvântări scurte, smerite, dar pline de demnitate...

Hitler „a emis“ de la Marele său Cartier (ascuns într-o pădure, la sud de Königsberg) o Proclamație către toți germanii și un Ordin de Zi către Armată. Și în aceste două documente tonul e mai mult defensiv decât ofensiv: Germania trebuie salvată și va fi, căci nu o poate călca nimeni în picioare, dar nu mai e vorba de distrugerea anglo-saxonilor, cel mult, de a rușilor...

Ordinul de zi, adresat Aviației de către Göring, e tot atât de natural ca ordinul de zi, adresat de marele amiral Raeder Marinei. Ceea ce e mai ciudat e că Göring mai adresează și poporului german un manifest. În ce calitate? Să se adeverească zvonul că, retras la Marele Cartier, Hitler i-a cedat provizoriu „conducerea civilă“ a poporului și îndrumarea opiniei publice? Puțin probabil. Mai verosimil e că Hitler i-a dat cuvântul lui Göring ca să-și exercite căldurosul apel pe care l-a și făcut, în favoarea unei necondiționate supuner, la ordinea Führerului, să îndemne pe fiecare la sacrificii cât mai mari, pentru îndeplinirea acestor ordine, spre binele Patriei...

A adresat și Mareșalul Pétain o minimoasă Proclamație poporului francez, proclamație din care reiese probabilitatea unei înțelegeri cu Reichul, în vederea constituirii unei Europe noi...

Ieri, a fost ziua vorbelor, azi, reintrăm în lumea faptelor, să dea Dumnezeu să ne fie prielnic!

Presa germană continuă să comenteze primirea lui Eden la Londra, la înapoierea sa din Rusia, primire caracterizată prin falfăirea steagurilor roșii și prin cântarea Internaționalei. Și ziarele germane trag concluzia că Anglia și-a vândut sufletul bolșevismului... Să o creadă mutul...

Ministrul nostru de Interne, generalul de Divizie Popescu D[umitru] a fost înaintat general de Corp de Armată, în răsplata unor merite ignorate și a unor servicii necunoscute...

Alex. Neagu (fost secretar general la Finanțe, sub Cancicov) a fost numit Administrator la Banca Națională, în locul lui G. Cesianu, al cărui mandat a expirat. Cesianu a fost numit pe vremuri, fiindcă era frate cu Dinu, omul Regelui Carol. Neagu e numit acum, fiindcă e omul lui Ică... De altminteri, se spune bine despre el, dar îmi pare cam tânăr pentru un post, în care se cere multă experiență. În tot cazul, e mai bun decât Cesianu. Se zice că nou-numitul îl va înlocui și pe Oscar Kiriacescu, în postul de viceguvernator. Se vorbește și despre schimbarea lui Ottulescu, guvernatorul, fizicește, prăbușit și devenit unealta lui Costin Stoicescu, cel care a ajuns să conducă Banca. Să se fi terminat cu domnia lui?

Cu toate că Gerstenberg pretinde că „Gestapoul“ a părăsit România, faptele dovedesc contrariul. Cazul Brown e tipic. Dl Brown e cetățean american și conduce de 20 ani, în România, asociația Y.M.C.A. (Young Men Christian Association), e un om foarte cumsecade, aclimatizat la noi și iubit de cei care îl cunosc. După declararea războiului cu Statele Unite, Brown a obținut un pașaport, pentru el și soție, cu vizele necesare și a plecat spre Constantinopol. La granița dintre Bulgaria și Turcia, a fost arestat de agenți germani și adus înapoi în România. A fost trecut peste granița noastră fără viză și, odată adus la București, internat la Malmaison (închisoare preventivă militară). Guvernul a făcut o anchetă, dar nu s-a putut afla cine s-a făcut culpabil de trecerea graniței, fără viză, și de internarea la Malmaison, fără ordin legal. Nu s-a putut ajunge la descoperirea culpabililor. „Lucrurile s-au săvârșit pe bază de ordine verbale, de la Armată la Armată“... În fine, în ajunul Crăciunului, nenorocii de Brown au fost eliberați, iar dl Stelzer¹ a fost chemat

¹ Consilier al Legației germane.

la Ministerul de Externe, unde i s-a cerut cu insistență ca domnul care mai reprezintă Gestapoul în România să fie de urgență retrimis în Germania...

Mi se citează și alte neajunsuri al acestui „condominium“ al armatelor române și germane. Pachetele Crucii Roșii trimise pe frontul nostru n-au ajuns la destinație: au fost regulat interceptate de trupele germane. În Transnistria, ordinele ce se dau de comandanții noștri sunt anihilate, prin ordine contrarii date de comandanții germani, în dauna Administrației locale și a funcționării transporturilor. Sate românești sunt evacuate cu forța de trupe germane, pentru instalarea coloniilor nemțești găsite dincolo de Bug și aduse în Transnistria, fără nicio preocupare de soarta bieților valahi, lăsați pe drumuri...

Să le suferim toate, numai să ne scape de bolșevici!...

Sâmbătă, 3 ianuarie. Azi-dimineață, Dombrovski mi-a dat iar o informație prețioasă; prin ea se explică toată situația de pe frontul rusc. Dombrovski a petrecut Revelionul la P. Durma și acolo era și colonelul T. Orezeanu, directorul general al Căilor Ferate, care a povestit despre recenta lui vizită la Cartierul General al lui Hitler și, între altele, că frigul era îngrozitor, deși nu era încă frigul de pe front. Pe front, în regiunea Moscovei, termometrul s-ar fi coborât până la -45°! Nemții i-au arătat lui Orezeanu telegrame de la Smolensk, prin care se vesteau că toate mașinile erau înghețate și că aproape 100.000 de vagoane erau blocate prin gările dintre Smolensk, Viazma și Tula. „Și ce faceți?“, a întrebat Orezeanu. „Ce să facem?“, au răspuns nemții, „dacă nu putem ajunge cu proviziile până la front, vom aduce frontul până la provizii...“.

Așa se explică „corectările“ frontului, retragerile forțelor germane și reocuparea diferitelor localități, semnalate de Radio Londra, de către ruși. Pe de altă parte, generalul Pantazi și lt. colonelul Marcel Olteanu s-au înapoiat de pe front, fără să fi putut ateriza cu avionul lor pe Coasta Mării de Azov, conform planului lor, atât de mare era zăpada... Sublocotenenții Tell, Duca și Paul Zănescu, cărora li se dăduse câte o permisie, n-au putut nici ei părăsi Melitopol, toate comunicațiile fiind tăiate de nămeți...

Nemții n-au avut noroc cu vremea, în războiul lor cu ruși. Toată vara și toată toamna a plouat, acum, zăpadă și ger, de crapă pietrele. Patru luni de zile, tractoarele lor s-au împotmolit, acum le îngheață motoarele... S-ar zice că Dumnezeu s-a pus de partea bolșevicilor...

În asemenea condiții, să nu ne mirăm că s-au retras și de la Kaluga (nod de căi ferate între Viasma și Tula), pe care Emisiunile din Anglia o dau ca „recucerită“ (!!) de ruși...

Intrebarea se pune: cât va mai ține porcăria asta de frig?

Generalul Gherghe, prefectul Poliției, care va fi în curând înaintat și va primi un comandament, a fost însărcinat să propună succesiunea sa la Poliție generalului Dombrovski, aceluiași general Dombrovski, pe care Antonescu l-a dat afară din Armată, în septembrie 1940, cu alți 10 generali, ca incapabil și nedemn să mai figureze în cadrele Armatei, aceluiași general Dombrovski, tratat de „pungaș“, a cărui gestiune la Primărie a fost supusă la zece anchete (fără i a se găsi, de altminteri, vreo vină inculpatului...)! Strașnică logică! Dombrovski a avut demnitatea să refuze net... Bravo lui!

După o știre D.N.B. confirmată, pare-se, de New York, japonezii au ocupat Manila. N-o să mai avem sfoară pentru secerătorile noastre!

Proclamația lui Pétain, de Anul Nou, a produs la Berlin o explozie de venin și astfel aflăm că propuneri concrete au fost făcute Franței de către Germania și că Franța le-a refuzat, lucru pe care l-am bănuțit, dar nu ne-a fost confirmat niciodată... Acum, ziarele germane afirmă că alte propuneri nu se vor mai face și regretă că Guvernul de la Vichy a crezut Germania slabă, „nevoită“ să se supună exigențelor franțuzești... În concluzie, presa germană declară că numai partea privitoare la politica internă din Manifestul Mareșalului Pétain are importanță și o comentează cu bunăvoință, de altfel...

Radiodifuziunea franceză a luat poziție împotriva unora din afirmațiile lui Churchill, în America. Posturile franceze spun că dacă Anglia a vrut, în 1939, pacea, a împins, în tot cazul, Franța în război, că acuzația de lipsă de rezistență, aruncată Armatei franceze e cel puțin ciudată, pe buzele unui englez, când se știe că defecțiunea trupelor britanice în Belgia a provocat catastrofa, în fine, în calificarea de „Guvern vândut“, aplicată Guvernului din Vichy, înseamnă că acel Guvern n-a vrut „să se lase cumpărat de cel din Londra“...

Secolul al XVIII-lea a cunoscut „la guerre en dentelles“ - secolul nostru asistă la războiul „à coups d'onde“!

Procesul împotriva lui Daladier, Blum, Gamelin etc., ce trebuie să se deschidă la 15 ianuarie, va fi probabil amânat, căci dl Lagarde, președintele Curții Supreme din Rions, și-a dat demisia. În locul său a fost numit dl Caous, procuror la Curtea de Casație, iar dl Caous are nevoie să se inițieze și să studieze dosarele...

Ora 15. Cernescu² a venit la amiază să mă informeze despre aprobarea permisului de circulație al automobilului meu, în cadrul noilor dispoziții legale. Acest permis l-a obținut prin generalul

² Șeful Contenciosului de la Societatea Bancară.

Mazarini, cu care e în termeni buni. Dar pe lângă vestea aprobării permisului, mi-a mai adus de la Statul Major și alte vești, care m-au tulburat adânc...

„Merge prost în Crimeea“, au fost primele sale cuvinte, „și e vorba să se evacueze întreaga peninsulă...“. Eram tâmpit! Alaltăieri, îmi spunea Bușilă că era iminentă căderea Sevastopolului, iar azi e vorba să se evacueze Crimeea!...

Cernescu mi-a golit apoi sacul, pe care-l umpluse în birourile Statului Major. Rușii debarcă întruna și amenință să taie forțele de la Sevastopol. Simferopolul a fost ocupat de ei... Comandamentul german deliberează dacă trebuie sau nu să evacueze peninsula, hotărârea se va lua chiar azi, dacă nu e deja luată... Soldații noștri, ca și cei germani, nu vor să se mai bată, sunt morți de frig...

Ascultam, și parcă mi se părea că mi se îngheață și mie sângele...

„Da, continua Cernescu, se întâmplă lucruri bizare și încă nu prea bine lămurite... La Balta, în Transnistria, soldați germani au descărcat 92 de camioane automobile române și au plecat cu ele...“.

Simțeam cum se înmoaie pământul sub mine... Să fie adevărat? Și m-am gândit la tonul plin de grijă, la tristețea ce se degaja din rândurile manifestelor și a ordinelor de zi, de alaltăieri... M-am gândit la mobilizarea generală, declarată de toți militarii, iminentă, m-am gândit la chemările masive care au și început, apoi, nu m-am mai gândit la nimic!

La orele 15, am ascultat Comunicatul german: pe frontul de Est, la nord și la Sud, lupte locale, pe sectorul Central, bombardarea Moscovei! S-ar putea, oare, ascunde evacuarea Crimeei, s-ar putea, oare, ascunde defecțiunea trupei în fața frigului?

Toate sunt posibile...

Numai de n-ar fi începutul dezastrului. O Armată, când dă înapoi, nu o mai oprește nimeni! Suntem în mâna Domnului...

Duminică, 4 ianuarie. Aseară, am luat masa la Nicu Greceanu, cu generalul Stoenescu, ministrul de Finanțe. L-am tras la o parte și l-am rugat să-mi spună ce știa despre cele de pe front. Mi-a spus că citise telegramele oficiale, cu o oră mai-nainte - ultimele telegrame - și că nimic nu rezulta din ele, în sensul unei descurajări sau defecțiuni pe front, din capăt în capăt; că nimic nu confirma ocuparea Simferopolului de către ruși, ocupare despre care nu văzuse nimic nici în telegramele din zilele trecute, nici nu aflase ceva de la colegi sau de la Statul Major...

Atât știa, că rușii debarcaseră și la Feodosia, și la Kerci și că-i surprinseseră pe nemți în cantonamente, unde se retrăseseră din

cauza frigului excesiv. Stoenescu nu era deloc alarmat de situația frontului; toate mișcările forțelor germane erau impuse numai de catastrofalul ger, pentru o mai ușoară aprovizionare a unităților, iar rușii se laudau cu succese nejustificate, căci nu făceau decât să ocupe poziții abandonate de nemți... În Crimeea, situația e plicticoasă, dar Stoenescu nu se îndoia că ea va fi „regulată“, dacă n-o fi și fost deja... Vorbea omul cu atâta sinceritate, încât nu pot admite că voia să-mi ascundă adevărul; rămâne de știut dacă vorbea într-însul mai mult generalul sau finanțistul...

Pe de altă parte, generalul Trincu, comandantul Diviziei din Galați, care era și el la masă, pretindea a ști că Brigada a 5-a de Cavalerie (a noastră) ar fi fost încercuită de trupele sovietice, debarcate la Feodosia și la Kerchi... E drept că informațiile lui Stoenescu nu excludeau o asemenea posibilitate...

Recitesc Comunicatul german de ieri: lupte locale, pe un frig excesiv... Frigul! Ne omoară frigul! Așa ceva nu s-a mai pomenit de 25 de ani. O spun Observatoarele meteorologice. La Atena au fost -5° și a nins! A nins și la Smirna! În Epir, temperatura a scăzut până la -16°. În Turcia, -25°. La Istanbul au murit oamenii de frig. La Sofia au înghețat 35 de precupeți, în carele lor, noaptea, în drum spre târg! Ce să mai zicem despre cele -45° de la Moscova și despre soldații germani morți, înghețați (Radio Londra vorbește de 20.000!!), pe care sovieticii i-au plimbat cu camionul prin oraș, în picioare, legați în snopi... Siniștrii!...

Nu se poate ca acest frig infernal să mai dureze mult; am impresia că deja bate în retragere: azi-dimineață nu mai erau decât -7° (aseară, -6°).

M-am tâmpit și eu de frig și nu mai știu ce să cred...

Ziarele de azi-dimineață publică Comunicatul german de ieri, fără niciun comentariu. Bineînțeles, nimic despre Crimeea...

În schimb, știri cu vadra mare din Pacific, parcă numai japonezii ar fi pe lume. Succesele japoneze merg înainte. Ocuparea Manilei și a bazei navale Cavite, din fața capitalei Filipinelor, constituie o dublă lovitură pentru americani, căci ei au pierdut, în același timp, cea mai bună și mai înaintată bază navală din Pacific, dar și prestigiul lor. Ca Stat protector al Filipinelor, n-au fost în stare să le dea acestora un ajutor eficace și să le trimită, dacă nu o flotă, cel puțin, avioanele necesare...

În ceea ce privește Singapore, „chestia“ va mai dura. Japonezii sunt încă la 230 kilometri de oraș, iar forțele japoneze înaintează cam cu 15-20 kilometri pe zi. Nu vor ajunge în Singapore decât peste vreo 15 zile, abia atunci va începe atacul...

La Washington, s-a semnat de către Statele care au declarat război Germaniei, Italiei sau Japoniei un act împotriva Statelor aderente la Pactul Tripartit. Prin acest act, așa-zisele State, 26 la număr, se obligă printr-un articol să coopereze la luptă comună cu toate mijloacele lor, iar printr-un al doilea articol (sunt două, în total), să nu încheie separat nici armistițiu, nici pace. Printre cele 26 de State semnatare se află Iugoslavia, Grecia, Polonia, Luxemburgul, dar mă întreb cine se va fi angajat pentru ele și de ce nu figurează și Cehoslovacia?

După emisiunile de Radio, întreaga presă franceză se ridică împotriva discursului lui Churchill, prin care acesta a acuzat Franța de defecțiune, în 1940, și de trădare, după capitulare...

La Berlin, s-a făcut o colectă de efecte de lână și de blănuri pentru front. Rezultatele au fost fantastice, până și în cartierele cele mai sărace s-a dat din plin. S-au adunat sute de mii de bucăți... În poporul german, vloga nu s-a stins...

O misiune germană, compusă din doi colonei și un maior, a aterizat ieri la Aeroportul Băneasa. Vine din partea Führerului să remită un dar Mareșalului Antonescu. „Les petits cadeaux entre tiennent l'amitié“...

Generalul Speidel, venit acum un an printre noi ca șef al Misiunii aeronautice germane și actualmente șeful întregii Misiuni germane, a fost înaintat „General der Flieger“ (analogul gradelor general der Infanterie, general der Kavallerie, general der Artillerie), grad ce corespunde la noi cu cel de general de Corp de Armată. Felicitări!...

Se dă ca sigură următoarea mișcare: generalul D. Popescu (înaintat, la 1 ianuarie, general de Corp de Armată) va trece de la Ministerul de Interne la Ministerul Apărării Naționale (actualmente, deținut, cu numele, de Mareșalul Antonescu), iar în locul lui la Interne va fi numit generalul Piki Vasiliu, actualmente, comandantul Jandarmeriei. Generalul Jack Popescu, subsecretar la Interne, va trece „Comandant al Teritoriului“, un fel de inspector al Corpurilor de Armată teritorial, iar în locul lui, la Interne, va fi numit subsecretar generalul Gherghel Radu, actualul prefect de Poliție... Rămâne de găsit un prefect de Poliție, dat fiind că Dombrovski a refuzat locul!

În așteptarea organizării „definitive“ a tineretului (pentru împiedicarea tinerilor de a fi atrași de curentul legionar), s-a constituit o organizație specială, „Munca Tineretului Român“, specială și provizorie, sub îndrumarea generalului adjutant Pălângeanu, un specialist al Sporturilor... Poate că o fi bun și la Muncă...

Luni, 5 ianuarie. Gerul, care o mai lăsase, iar s-a întetit... Azi sunt -10°.

Comunicatele germane continuă să fie sibiline. Lupte locale, atacuri respinse, bombardamente aeriene, fără multe precizări, iată ghiveciul știrilor ce ni se dau. Din el poate scoate cine vrea, ce vrea...

Comunicatul de ieri, în ce privește sectorul care ne interesează, sună cam așa: „Pe sectorul de sud al frontului de Est, inamicul a continuat atacurile sale. Aceste atacuri au fost în parte respinse prin lupte violente. Câteva străpungeri locale au fost închise la loc...”

În ce privește acțiunea aeriană, comunicatul vorbește despre atacuri reușite asupra aeroportului de la Feodosia...

Din acest comunicat ar părea că suntem încă în Crimeea, că n-am evacuat-o. De multe ori însă, în comunicate se dau știri învechite, cu 2-3 zile...

Radio Londra ar fi anunțat ocuparea Novgorodului, la nord de lacul Ilmen. Același post afirmă că comunicațiile între Moscova și Leningrad au fost restabilite...

Cu toate aceste știri proaste, oficialii și militarii noștri nu par prea îngrijorați. Aceștia din urmă pretind că retragerile nemților ar fi fără importanță strategică... Îmi aduc totuși aminte de importanța care s-a dat astă-toamnă cuceririi locurilor abandonate acum... În fine! Cum o vrea Dumnezeu!

Noi nu știm ce se petrece în țară la noi, cum am ști ce se întâmplă peste graniță? Iată, spre pildă, că se pregătește iar o mare trecere de nemți spre sud, dar nimeni, dintr-ai noștri, nu știe dacă vor să treacă prin Turcia, iar în acest caz, în bună înțelegere, sau să se războiască cu ea. Sau vor poate numai să apere litoralul Mării Negre de o eventuală debarcare rusească? Tot ce știm e că de la 12 ianuarie se vor sista iarăși, pentru câțva timp, toate trenurile de persoane și că Poliția cutreieră casele din București pentru încartiruire de ofițeri nemți...

În Bulgaria și în Turcia europeană, zăpadă mare, cu unele comunicații întrerupte... De acolo ne-o veni frigul cumplit ce ne dă gata?

În localitatea Bardia, cucerită de trupele britanice, au căzut aproape 7.000 de prizonieri italieni și peste 6.000 de prizonieri germani. Bardia a fost complect distrusă, prin bombardamente navale, din largul mării. O afirmă comunicatele engleze.

D.N.B. ne informează că în cursul lunii decembrie au fost scufundate 257.000 tone britanice; pe frontul rusesc au fost doborâte, între 27 decembrie și 2 ianuarie, 98 de avioane sovietice. Germanii au pierdut 12, pe același front.

Ziarele axiste sunt exasperate de comentariile simpatizante engleze, cu privire la Soviete și la rezistența lor. Fraza: „Anglia are

mult de învățat de la Rusia Sovietică”, stârnește furtuni în presa germană și filo-germană, deși e vădit că ea nu se referea la doctrinele comuniste, ci la rezistența militară... Tot astfel se comentează cu violență ultima declarație a lui Eden: „Deosebiri de vederi între Anglia și Rusia Sovietică nu sunt așa de mari: forma de guvernământ nu joacă niciun rol...” O prostie, spusă și de dl Anthony Eden, rămâne tot o prostie.

Churchill s-a pronunțat: Palestina să rămână numai ovreilor, arabii au destul loc aiurea! Numai să vrea arabii!

Cadoul pe care Hitler i l-a trimis lui Antonescu constă într-un prea frumos și confortabil automobil Mercedes-Benz, de 240 HP putere, motor cu 8 cilindri. Probabil că acest automobil „special” este blindat, căci cântărește 4.300 kilograme...; cu toate că e blindat, poate atinge o viteză de 160 km pe oră! În instantaneul fotografic, reprezentându-l pe Antonescu examinându-și noua mașină, instantaneu reprodus în *Universul*, Mareșalul nu pare vesel deloc și are aerul să spună: „Asta-mi lipsea mie!”

Marina Știrbei, a doua fiică a defunctului George Știrbei (frate cu Barbu), s-a logodit cu fiul mai mare al lui Brâncoveanu, din căsătoria sa cu Coleta Cesianu³. Marina are 29 de ani, iar Costi Brâncoveanu, 21. Băiatul nu vrea deloc să se însoare, dar a fost silit de neamuri. Marina, snoabă, pe cât e de sportivă, vrea să rămână prentesă... Căsătoria a fost făcută de Marta Bibescu (Brâncovenii stau la Mogoșoaia, în dependențe), care, drept misiție, a cerut și a obținut să i se cumpere moșioara Balotești, pe un preț bun. Va plăti Marina Știrbei, foarte bogată, căci Brâncoveanu n-are franc...

În oraș circulă zvonul că dl Ică ar fi bolnav de pneumonie. Și toți bucureștenii se bucură... Bucureștenii sunt proști, căci așa cum e, dl Ică e indispensabil regimului, iar regimul ne e indispensabil nouă, în clipa de față. Cu toată nenorocita lui sonoritate, Ică e un muncitor și face ce poate. N-ar fi ușor de înlocuit...

Martți, 6 ianuarie, Boboteaza. Boboteaza ne-a tratat cu blândețe: azi-dimineață, la ora 7, termometrul n-a însemnat decât -2°. M-am bucurat pentru bieții soldați, scoși la paradă și imobilizați, ceasuri întregi. Să fi scăpat de frig? „Gerul Bobotezei” este însă în legătură cu datinile vechi, cu stilul vechi, așa încât mai suntem amenințați 13 zile...

Locotenent colonelul Marcel Olteanu, fiul rudei mele și al prietenului meu din copilărie, generalul Marcel Olteanu, a venit să

³ Dintr-o căsătorie precedentă cu dna Antonia des din Alexandria (Egipt), Brâncoveanu mai are un fiu, pe Matei, imens de bogat (moștenirea mamei sale).